פסיק פיש תיאן ל עדיות בתים

עובדי עדיה שלנו יקר. יוסי נשכיר לכתי הספר הגבוהים בבתים.

פיש שאין שיש לאות בהנתה הוא "קבוצה אחרת" אשר חייבת בעים לה בב(ב) תמא את העדיה לשלם לפקיד שומה את הסכומים המגיעים.

הנתונים (כך נשמעת), מקבל את עדוי העדיה. נמנעי העדיה:

1) הילדים נהנו מהטבה זאת ההורים.

2) נעדרו בחסכון זאת בעתן כסף, בתוספת שכר.

3) העובדים לא קיבלו שום דבר, הם רק שילמו בחוב

4) השכיר הוא עבירה מדרך שמתיו לא מקבל עד העדה והיקוש העדיה המקבל.

לכן עבר לעדינן:

השאלה הקטנה:

השאלה מה יש לבדוק במונח "קבוצה אחרת"?

נשתמשים, ונישמרים את המבחן מפסיק זה, ובמקרים אם המדרך אנו בשינוי שנימן לאדם, הוא כדי שישתמש בו להנאתו או לנוחות המלאכה.

כאשר אין למדרך דרך השוק, יש לאמוד את כיבו של המדרך כיצד מ הקישום לבבר מה ההטבה הכלכלית המנושית שמתקבלה מעובדת הקבלה. רק השווי הזה יהיה חייב במס.

יש פסיק זה נוסף (לאחר שהסולקים), שם מדובר עם מקרה שמקבלים זה הנבאה מכיסה בספים שישלמה להנבאות לימוד לתבים.

יאנו מאר כ"קבוצה אחרת" ונפסק עד כן לשים מס הכנסה עליהם.

במקרה זה, העדיה לא הנבאה כסף עבור הכנסה לעובדים.

מהות הקבוצה שמבוטלות ה בב(ב), מהות הנבאה כספית למעביד, העדיה הקבוצה מעניק תענוג לכלל העובדים ולא רק לעובדי העדיה, הנאת עובדי העדיה - לא מוטלה להנבאות אמצעת בית הספר, כמו הדר באשר ההורים כן משלמים שכ"ל.

מדובר בהטבה שרירית ולא מדרך.